

POVEȘTI ILUSTRATE

PUFI ȘI FRUNZA ZBURĂTOARE

O poveste jucăușă despre o pisicuță, vânt și locul potrivit pentru o frunză.

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 8

Frunza de la fereastră

Pufi dormea pe pervaz când o frunză roșie s-a lipit de geam. Când o adiere a deschis fereastra, frunza a pornit în zbor, iar Pufi a sărit jos cu o curiozitate cât grădina de mare.

Ea voia să afle unde ajunge o frunză care nu se teme de vânt. Norișor a plutit deasupra casei, gata să privească aventura fără să se amestece.

Pufi a ieșit pe alee și a hotărât să urmărească frunza cu pași mici, ca să nu o rupă și să nu o sperie.

POVESTEA · 2 / 8

Prin iarba înaltă

Frunza a trecut peste iarbă, iar Pufi a mers printre firele ude de rouă. Picăturile i se prindeau de mustăți, iar ea își scutura ușor lăbuțele după fiecare pas.

Uneori frunza se oprea într-un smoc de iarbă, iar Pufi se oprea și ea. A învățat repede că a urmări ceva nu înseamnă să alergi mereu, ci să privești și să aștepți.

Pe drum a observat furnici, melci și o buburuză care se ascundea sub o frunzuliță. Parcul era plin de lumi mici.

POVESTEA · 3 / 8

Ocolul băncii

Vântul a împins frunza pe sub banca din parc. Pufi a privit pe o parte, apoi pe cealaltă, până a zărit vârful roșu ieșind dintre picioarele de lemn.

Ar fi putut să bage lăbuța repede, dar a văzut că sub bancă dormea un gândăcel. A ales să ocolească banca, chiar dacă drumul era mai lung.

Când a ajuns de cealaltă parte, frunza era încă acolo. Pufi a înțeles că uneori răbdarea găsește drumul cel mai bun.

POVESTEA · 4 / 8

Fluturele galben

Lângă frunza roșie s-a așezat un fluture galben. Pufi a rămas nemișcată, cu coada strânsă lângă lăbuțe, ca să nu tulbure aripile fragile.

Fluturele a deschis și a închis aripile de câteva ori, apoi a plecat spre florile de lângă gard. Pufi nu se supărase că nu se putuse juca cu el.

Privindu-l în liniște, a descoperit un alt fel de joacă: aceea de a lăsa vietățile mici să fie ele însele.

POVESTEA · 5 / 8

Vântul cel puternic

Deodată, un vânt mai puternic a ridicat frunza sus de tot. Pufi a alergat până la gard, dar s-a oprit când a văzut că frunza trecuse într-un loc prea departe pentru lăbuțele ei mici.

Pentru o clipă, pisicuța s-a simțit tristă. Norișor a coborât puțin și a lăsat o rază blândă să cadă pe iarba din jurul ei.

Pufi a privit în jur. Poate că nu putea decide unde merge frunza, dar putea alege ce face cu locul în care rămăsese.

POVESTEA · 6 / 8

Colțul de toamnă

Pufi a adunat trei frunze căzute și le-a pus într-un cerc. Apoi a adus o castană lucioasă în mijloc, ca pe o comoară. Mai târziu, a găsit o pană și a așezat-o la margine.

Nu era frunza roșie pe care o urmărise, dar era un colț de toamnă făcut chiar de ea. Pufi a invitat un melc să treacă pe lângă cerc fără să-l strice.

Lucrând cu lucrurile pe care le avea, pisicuța și-a făcut o bucurie nouă, în loc să rămână doar cu dorul după frunza plecată.

POVESTEA · 7 / 8

Frunza se întoarce

Spre seară, aceeași frunză roșie a aterizat chiar lângă cercul lui Pufi. Poate vântul îi făcuse turul parcului, poate voia să se odihnească înainte de noapte.

Pufi a clipit mulțumită și nu a încercat să o prindă. A lăsat-o să se așeze singură lângă castană, ca pe o invitată care venise de bunăvoie.

Norișor a zâmbit deasupra copacilor. Pufi nu mai era aceeași pisicuță care alergase grăbită după frunză dimineață.

POVESTEA · 8 / 8

Casa amintirii

Pufi a lăsat frunza printre celelalte descoperiri și s-a întors la fereastră. A privit cerul movuliu și parcul liniștit, fără să simtă nevoia să țină totul aproape.

Ea își amintea drumul, gândăcelul, fluturele și felul în care făcuse propriul ei colț de toamnă. Frunza fusese doar începutul unei zile de descoperiri.

Ce învățăm: nu putem păstra tot ce ne place, dar putem păstra în inimă ceea ce am văzut, am respectat și am învățat.

POVESTEA · ACTIVITĂȚI

Ce luăm cu noi din poveste

Pufi nu a putut opri vântul, dar a făcut un colț de toamnă din frunzele de lângă ea. Ce ai simțit când frunza roșie a trecut peste gard? Ce idee a ajutat-o pe Pufi să se bucure din nou?

Adună numai frunze deja căzute sau desenează câteva pe hârtie. Așază-le într-un cerc, într-o cărare sau într-o formă inventată. Ce mică vietate ar putea trece prin locul tău de toamnă?

Povestește o dată când ai schimbat un plan și ai descoperit altă joacă frumoasă. Uneori o idee nouă apare chiar lângă noi, după ce ne oprim din alergat.

POVESTEA · ACTIVITĂȚI

O conversație după lectură

Povestea se citește în ritmul copilului. Opriți-vă la ilustrații și întrebați ce observă, ce crede că va urma sau ce ar vrea să afle despre personaje. Lăsați timp pentru răspunsuri și acceptați și gesturile, desenul ori tăcerea.

La final, reveniți la alegerea care a schimbat aventura. Discutați cum s-au simțit personajele și unde ați putea întâlni o situație asemănătoare în viața de zi cu zi. Învățătura prinde sens când este legată de o experiență a copilului.

Nu este nevoie să rețineți fiecare întâmplare sau să repetați morala pe de rost. O conversație blândă, o întrebare nouă și bucuria de a reciti împreună sunt o continuare firească a cărții.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Pufi și frunza zburătoare.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.